

ВПЛИВ ХІНОКАРБУ, ГІДРОХЛОРТІАЗИДУ ТА ЕНАЛАПРИЛУ НА ВМІСТ ЦИРКУЛЮЮЧИХ ІМУННИХ КОМПЛЕКСІВ У СИРОВАТЦІ КРОВІ ЩУРІВ ЗІ СПОНТАННОЮ АРТЕРІАЛЬНОЮ ГІПЕРТЕНЗІЄЮ

¹Набока О.І., ²Вороніна-Туззовських Ю.В., ³Кар О.О.

¹Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

²ТОВ «Імпера Грандіс», Чернігів, Україна

³ФОП «Кар Олександра Олександрівна», Харків, Україна

olganaboka2012@gmail.com

Вступ. Останнім часом доведено, що у підвищенні артеріального тиску важливу роль відіграють циркулюючі імунні комплекси (ЦІК). Накопичення ЦІК в циркуляційному руслі призводить до їх осадження в тканинах, а це, у свою чергу, викликає порушення мікроциркуляції, нормального функціонування тканин і органів та їх пошкодження. Здатність ЦІК фіксуватися на ендотелії судин призводить до активації імунокомпетентних клітин (макрофагів, нейтрофілів, Т-лімфоцитів) та викликає порушення балансу між такими констркторними молекулами, як ендотелін, та релаксуючими факторами, такими як NO і простагліцилін, у бік перших. Це призводить до підвищення судинної проникності та розвитку артеріальної гіпертензії.

Мета дослідження – вивчення впливу хінокарбу, гідрохлортіазиду і еналаприлу на вміст ЦІК у сироватці крові щурів зі спонтанною артеріальною гіпертензією.

Матеріали та методи. Проведено дослідження антигіпертензивної дії субстанції-лідера хінокарбу на спонтанно гіпертензивних щурах-самцях лінії SHR, придбаних у ПП «Далі-2001». У крові SHR досліджували вміст ЦІК з використанням набору виробництва «Філісіт-діагностика» (Україна). Об'єкти дослідження: зразок 1 – досліджувана субстанція хінокарб у дозі 10 мг/кг, зразок 2 – таблетки енапу, які містять 5 мг еналаприлу («КРКА», Словенія, серія: NJ6884); зразок 3 – таблетки гіпотіазиду, які містять 25 мг гідрохлортіазиду («Хіноїн», Угорщина, серія AV012). До експериментальних груп відібрано 32 щурів-самців. Групи сформовано шляхом рандомізації. Використано метод мінімізації різниці за масою тіла (міжгрупові та внутрішньогрупові відмінності маси тіла не перевищували 10% в усіх групах). Вік тварин склав 7,5-8,0 місяці. Для контролю за гіпертензією були використані нормотензивні тварини такого ж віку). Отримані експериментальні дані обробляли параметричними (Н'юмена-Кейлса) та непараметричним (Мана-Уїтні) методами варіаційної статистики за допомогою пакету статистичних програм «Statistica 6.0», відмінності вважали статистично значущими при $p < 0,05$. Досліди проводились згідно з «Загальними етичними принципами експериментів на тваринах» (Київ, 2001), що

узгоджуються з положеннями «Європейської конвенції по захисту хребетних тварин, яких використовують для експериментальних та наукових цілей» (Страсбург, 1986 р. зі змінами, 1998 р.).

Результати та обговорення. Відповідно до отриманих даних, у сироватці крові SHR спостерігали статистично значуще підвищення вмісту ЦІК у 2,3 рази ($p < 0,05$), що свідчить про активацію процесів неспецифічного імунного запалення. Введення хінокарбу протягом 7 діб сприяло зниженню вмісту ЦІК у крові SHR. Ефективність досліджуваної речовини була на рівні препаратів порівняння – еналаприлу та гідрохлортіазиду.

Висновки. На тлі уведення хінокарбу у дозі 10 мг/кг протягом 7 діб у SHR достовірно ($p < 0,05$) зменшувався вміст циркулюючих імунних комплексів, що вказує на пригнічення неспецифічного запалення.

KLEBSIELLA OXYTOSA: ОСОБЛИВОСТІ АНТИБІОТИКОТЕРАПІЇ

Тіщенко І.Ю., Філімонова Н.І., Дубініна Н.В., Дубініна Ю.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

microbiology@nuph.edu.ua

Вступ. У світі досить поширеними є захворювання, викликані умовно-патогенними мікроорганізмами, серед яких *Klebsiella* займає провідне місце. За даними Міжнародного конгресу з нозокоміальних інфекцій питома вага клебсієл при внутрішньолікарняних інфекціях зріс від спорадичних випадків в 50-і роки 20-го сторіччя до 14,5% від усієї кількості шпитальних інфекцій в наші роки. При чому за рівнем летальності клебсієльозна інфекція займає у новонароджених друге місце після захворювань, викликаних *Pseudomonas aeruginosa*.

Найбільш важливе клінічне значення мають *Klebsiella pneumoniae* та *Klebsiella oxytoca*. Ці бактерії викликають запалення легенів, запальні захворювання сечовивідних шляхів, менінгіти, кон'юнктивіти, кишкові інфекції, сепсис, нежить та ін. При ураженні травної системи людини виникають ентерити або ентероколіти з важким перебігом.

Особливою проблемою сьогодення є формування високого рівня антибіотикорезистентності серед умовно-патогенних бактерій, у тому числі висока стійкість до антибіотиків окремих штамів *Kl. pneumoniae* та *Kl. oxytoca*.

Мета дослідження. Проаналізувати рівень коливання чутливості та особливості формування стійкості до антибіотикотерапії у *Klebsiella oxytoca*.

Матеріали та методи. Аналіз наукової літератури в галузі медицини, клінічної мікробіології та фармакології.